

velődéstörténeti szempontból igen becses források e leltárak. Az első leltár szerint 1666-ban a nyomda betűállománya 48 mázsa és 40 font; 1669-ben 48 mázsa és 92 font; 1674-ben pedig 55 mázsa és 47 font volt.

HARSÁNYI ISTVÁN.

### Ének a részzegegről.

SZILÁDY Áron gyűjteményével a kecskeméti városi könyvtárba került egy régi magyar nyomtatványtöredék, melynek betűi azonosak a XVII. századi löcsei nyomtatványokéval. Terjedelme 31 verssor, tárgya: elmélkedés a részzegegről. Ez az ének irodalmunkban és könyvszetünkben eddig tudtommal ismeretlen, tehát új adalék a *Régi Magyar Könyvtár*-hoz. A sárospataki nagy énekmutató sem tud róla (HARSÁNYI István szíves értesítése szerint). Nevezetes szava a *zuhatar*, melynek döntő szerepe volt egy Jókai-polemiában. (L. *Vasárnapi Ujság* 1881. é. 46. sz. 734. l.; *M. Nyelvőr* 1881. é. 563. l.; *M. Nyelvtört. Szótár* III. k. 1294. h.) Töredékünk szövege a következő:

(Előlap.)

TAnullyon minden nép raytam tólt példámbol  
 Fejemen el-forgot nyomoruságombol,  
 Kit rendel meg-irok nem őnmutatásból,  
 Sőt Istenhez fordult poenitentiából.

Urnak kezeiben büntetesül efni,  
 Rettenetes dolog ellene hazudni,  
 Ha ki mit Istennek szíben kezd fogadni,  
 Tőkélletefféggel meg-is kell azt adni.

Régen mondta Dávid ő Soltár könyvében,  
 Negyven kilentzedik kedves énekében,  
 Ha mit az Istennek fel fogadsz hűtődben,  
 Ne tétovázz, add meg-telleyes életedben.

Kegyres Iftenemnek én-is fel-fogadám,  
 Hogy az részzegeget mezfíze távoztatnám.

.....

(Hátlap.)

Zuhatar módgyára fzegény lelkem bufult,  
 Mint el-hagyot árva tsak magának szorult,  
 Tsak alig hogy néha kétféggben nem borult,  
 Sathán probájában voltam nagy nyomorult.

Tsak alig hogy hűtöm éppen meg nem romlot,  
 Hogy az álnok Őrdög szüntelen ofstromlot,  
 Sűrű tüzes nyila ugyan reám omlot,  
 Neha reménfégem rész fzerint meg-bomlot.

Zugva jőt fülemben az Őrdög fugása,  
 Kegyetlemb volt hogy fem az Tatár rabláfa,  
 Feleytet vétkemnek elé számlálása,  
 Ez volt romláfomra rémitő szollása :

Emlékezzél reá hogy fogadáfodat,  
 Fel bontád, s-meg-tsalád teremő Uradat,  
 El-vesztetted immár szép boldogfáfodat,  
 Metzfefz életeddel? öld meg te magadat.

Puskával szablyával avagy hegyes törrel

.....

HAJNÓCZY IVÁN DR.

### Adalék Szabó Károly Régi Magyar Könyvtára I. kötetéhez.

SZABÓ Károly R. M. K. I. k. 334. l. 778. sz. a. a következőket közli:

«(Nagy-Szombat.) 1645. KERTI Fábían. *Maria Aeternitatis Beatae Porta Sancta, azaz, Maria Az Boldog Őrdöke-Valoságnak Szent Aitaja* Mellyet maga költségével Nyomtattatott, és a' Jesus Tarsasaganak gondviselése alatt, a' Nagy-Sombati és Győri Collegiumban levő Boldog Szűz Maria Congregatioinak ajándékozott 1645. esztendőben. A' Tisztelendő és Bőcsületes KERTI Fabian. Pap. Weszprémi Kanonok és Szalai Esperest. 12-r. 188 lap. — Elül: címl., ajánlás 4 sztlan lev.

Vajon azonos-é e könyv azzal, melyet SÁNDOR István, *M. Könyvesház* 34. l. *Epitome Pietatis Marianaе* czim alatt mint lőcsei 1647-iki nyomtatványt említ, s melyet HORÁNYI szerint SÁMBÁR Mátyás jésuita írt, meg nem határozhatom.

Egyetlen péld. a pesti egyetem kvtárában.»

SZABÓ Károly tehát a fenti könyvet KERTI Fábiónak tulajdonította és feltette, hogy Nagyszombatban nyomtatták. Az állítás első része nem fogadható el. A könyv címe csak annyit mond, hogy a kiadás költségeit KERTI Fábían viselte. Ezért került a neve a címlapra; ennek a kornak általános szokása az irodalmi mecénás nevének ilyen módon való megörökítése. Hihetetlen is volna, hogyha ő volna a könyv szer-